

derende, der kommer hertil, nu også skal deltage i anvisningsræset.

Den dansker, der tager til Tyskland eller til USA eller til Tyrkiet eller til Australien for at studere, bliver jo ikke de steder stillet offentligt anviste boliger i udsigt.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Det skal så blive min sidste korte bemærkning.

Jeg ved ikke, om det er indgået i hr. Kim Behnkes overvejelser, at hvis der kommer en fremmed studerende hertil, som skal have en bolig, rejser der sandsynligvis også en dansker ud, og så går det jo lige op.

Og så én gang mere: Der er ingen restriktioner med hensyn til at bygge privat udlejningsbyggeri, og der er ingen restriktioner med hensyn til, hvor meget kommunerne kan bygge. Hvis Århus eller Aalborg eller Randers Kommune eller hvilken som helst kommune mangler nogle ungdomsboliger, kan de bygge alle de boliger, de har lyst til. Kommunernes Landsforening har endda regnet ud, at det rent økonomisk er en god forretning for kommunerne.

Søren Søndergaard (EL):

Da Enhedslistens ordfører på området er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende, idet jeg håber, at det ikke bringer Enhedslisten på kant med internationale konventioner, således som det skete tidligere:

Det afgørende for Enhedslisten i denne sag er rækkevidden i de forsøgsordninger, som er indeholdt i lovforslaget, og efter vores opfattelse er bemyndigelsen til at godkende forsøgsordningerne for åben. I den foreliggende form kan Enhedslisten derfor ikke støtte forslaget.

Det afgørende for Enhedslisten er, at der ikke må kunne godkendes forsøg, som kan føre til diskrimination, og vi håber, at vi i udvalget kan få en grundig gennemgang af problemerne og den fornødne tid til at gennemgå sagen. Det er afgørende, at den ikke hastes igennem, og at der bliver tid til at diskutere den med alle de berørte parter, herunder menneskerettighedsorganisationer og flygtninge- og indvandrerorganisationer og Boligselskabernes Landsforening m.fl.

Så vidt Enhedslistens ordfører på området.

Så vil jeg komme med en mere personlig kommentar til hr. Kim Behnke, som i denne forbindelse meddelte, at et af problemerne er, at der er for mange indvandrere:

Nu kan man jo have den opfattelse, at der er for mange indvandrere – det er selvfølgelig helt lovligt – jeg forstår bare ikke, hvordan man kan have den opfattelse i forhold til boligproblematikken, for hvad vil det betyde? Det vil jo betyde, at hvis vi siger, at der er et par hundrede tusinde statsborgere med udenlandsk baggrund i Danmark, så kan der kun bo cirka 4.800.000 plus/minus en træskolængde mennesker i Danmark, og at der aldrig nogen sinde kan komme til at bo flere, og det er selvfølgelig det rene vrøvl. Vi håber da, at den danske befolkning vil blive ved med at føde børn, og vi håber, at der også vil være plads til andre, og det tal ligger ikke fast; der kan bo både 5½, 6 og 7 millioner mennesker i Danmark.

Det, der er det afgørende, er selvfølgelig, at de mennesker, der bor her, får mulighed for at bruge deres arbejdskraft til at berige samfundet og dermed altså også gøre samfundet så rigt, at det er i stand til at bygge de boliger, der er nødvendige.

Så jeg forstod simpelt hen ikke sammenhængen mellem antallet af boliger og de for mange indvandrere.

Addi Andersen (CD):

Efter CD's mening skal man være meget forsigtig med at give anvisningsret til boliger, der ikke er offentligt ejede, og derfor har vi gennemgået dette lovforslag nøje, hvad angår anvisningsretten, og den anvisningsret, der er tale om i boligministerens forslag, har vist sig at være så begrænset og at have et så specifikt formål, at CD kan støtte det.

Det drejer sig først og fremmest om muligheden for gennem forsøg med anvisning til almene boligbyggerier at undersøge, hvordan sociale og kulturelle problemer i boligkomplekser kan begrænses, og der er tale om en forsøgsordning, som ikke giver problemer med indskrænkning af den private råderet.

Et af de andre hovedområder for anvisningsretten i lovforslaget drejer sig om udveksling af studerende, og Danmark har en betydelig interesse i denne udveksling, for den skal være med til at sikre Danmarks konkurrenceevne i fremtiden, og derfor nytter det jo ikke noget, at vi giver udenlandske studerende mulighed for at studere ved vores universiteter og læreanstalter, hvis det ikke er muligt for disse studerende at finde et sted at bo. Så er vi jo lige vidt.

Alle ved, hvor svært det er at finde lejligheder eller kollegiepladser særlig i begyndelsen af et